

 HARLEQUIN®

King

RACHEL BAILEY
TANTS MILJARDÄRI
PILLI JÄRGI

033
MÄRTS

Rachel Bailey
AT THE BILLIONAIRE'S BECK AND CALL?
2010

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Evelin Piip
Korrektor Inna Viires

© 2010 by Rachel Robinson
© 2011 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

E03220111
ISBN 978-9949-25-019-6

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja e-raamatud www.ebooks.ee

Esimene peatükk

Jälle see mees jõllitas teda.

Ülemus Ryder Bramson.

Macy katkestas ärevust tekitava silmside ning keskendus koosolekule. Ja ometi libises tema pilk uuesti Armani rõivais mehele, kelle kulmude vahel oli sügav korts. Macy teadis Ryder Bramsonit nimepidi – kes ei oleks teadnud? –, ent kohtus temaga esimest korda alles täna, kui mees koos oma tiimiga Ameerika Ühendriikidest Melbourne'i sõitis, et eriprojekti edenemisele pilk peale visata.

Macy oli kindel, et saja üheksakümne sentimeetri pikkune, lühikeseks põetud pruunide juuste ja karmide näojoontega ülemus torkaks igal pool silma, kuid see ei aidanud seletada ootamatut ihasurinat soontes, mida tekitas esimene pilguheit mehele, kelle alluvuses ta oli juba kaks nädalat töötanud. Ega hingamise katkemist, kui mehe kohvipruunid silmad Macyt tutvustamise ajal takseerisid.

Ülemus laiutas oma toolil ja jälgis Macyt, pea neljakümne viie kraadise nurga all vasakule pööratud, otsekui ei väärinuks keegi tema otsepilku. Uskumatult heidutav.

Mitte et Macyt ei oleks varem jõllitatud – see oli üks väheseid asju tema elus, millega ta oli harjunud. Enne

kui Macy kaheksateistkümneaastasena Austraaliasse põgenes, oli ta elanud rikkuse, luksuse ja rambivalguse kuldpuuris. Ärihiiglase ja Hollywoodi näitlejatariga kahest lapsest vanimana oli ta ohtralt soovimatut tähelepanu tõmmanud.

Kuid selle mehe pilk oli teistsugune. Läbitungiv. Keskendunud. Otsekui näinuks mees läbi kõigi kaitsekihtide, mille Macy oli enda ümber püstitanud.

Macy võdistas õlgu ja pööras pilgu enda ees lebavatele statistikaandmetele.

Raamatupidaja lõpetas kõnelemise ning Macy, kelle mõtted olid vahepeal rändama läinud, võttis ohjad sujuvalt üle. “Selles aruandes näete meie kogutud andmeid Šokolaadidiiva konkurentide kohta.”

Ta ulatas paberivirna assistendile, kes tõusis ja hakkas neid lauas istuvatele inimestele laiali jagama.

Ryder võttis ühe eksemplari ja ulatas selle oma sekretärile, ilma et oleks paberitele pilkugi heitnud. “Rääkige parem oma sõnadega,” soovis ta madala ja autori- teetse häälega.

Macy ei lasknud end heidutada, vaid asus oma avastusi tutvustama. “Kui soovime tootmist Austraalia hästi varustatud šokolaaditurule laiendada, siis peame oma niši leidma. Lähtudes meie uurimistööst ja prognoosidest, soovitame alustada kolmest olemasolevast tootest, millest osa kohandatakse Austraalia tarbijatele ning paisatakse jaekaubandusse. Samuti rajame kaks firmakauplust, millest üks asub Sydney ja teine Melbourne’i kesklinnas.”

Macy oli kaks nädalat selle projekti nimel elanud ja hinganud, enne kui Ryder Bramsoni ja tema kaaskonnaga kohtus. Ta teadis kõiki arve peast. Ta oli koos kahe töötajaga naeruväärselt pikki tööpäevi teinud ning sisustanud kaks nädalat enamaga, kui oli võimalikuks pidanud.

Ja ometi ei paistnud see Ryderile muljet avaldavat. Ülemuse jõuline nägu jäi osavõtmatuks ja liikumatuks... kui välja arvata läbitungiv pilk, millega ta Macyt aegajalt kostitas.

Nagu praegugi.

Macy nahk tõmbus üleni pingule ja pulss lisas kiirust, kuid ta manas näole sama ükskõikse ilme kui Ryder ning jätkas kavandatud tulu- ja kahjuanalüüsi tutvustamist. Ta oli valmis suure summa peale kihla vedama, et just selle pilgu abil oli Ryder oma pere toidumpeeriumis nii meeletut edu saavutanud – see pilk heidutas vastaseid ja tekitas alluvates meeleheitliku soovi kõike võimalikult hästi teha.

Ent Macy keeldus välja näitamast, kuidas mehe kalkuleeriv silmavaade teda mõjutab. Ta oli sirgunud selliste mõjuvõimsate ja emotsionaalselt kättesaamatute meeste keskel, kelle musternäidiseks oli tema enda isa. Isa oli Macyst võõrdunud juba siis, kui tütar oli alles kolmeteistkümnene ja tema ema suri. Teadmine, et murest murtud isa ei talu tütre sarnasust kadunud emaga, ei leevendanud Macy valu. Seda enam, et õe vastu, kelle välimus ja iseloom sarnanesid surnud ema omaga märksa vähem, oli isa hoopis sõbralikum.

Macy õlad tõmbusid krampi. See kogemus oli teda muutnud ja pannud aluse tema praegusele isiksusele. Temast oli sirgunud tugev ja iseseisev naine.

Ta kannatab härra Bramsoni ja tema pilgu välja.

Macy asus sülearvuti kallale, vajutas nupule ja avas oma sõnade ilmestamiseks graafiku, mis ilmus seitsme koosolekul viibija ette konverentsilaua sisse ehitatud LCD-ekraanidele. Kuus kuulajat langetasid pilgu, et graafikut uurida.

Seitsmes jälgis endiselt Macyt, pea peaaegu põlgliku nurga all küljele keeratud.

Macy tundis ärevuslainet, mis oli firmakoosolekul tema puhul äärmiselt ebatavaline, sest ta oli alati hästi valmistunud ja enesekindel. Kuid sellel koosolekul ei paistnud ülemus tundvat vähimatki huvi nende tulemuste vastu, mille väljakaevamiseks ta oli Macy palganud. Ning sellise pilgu all tundis Macy end pigem lihatüki kui ärinaisena. Tema nahk kuumenes ja hingamine muutus pealiskaudseks.

Ei. Ta ei lase tähelepanul hajuda sellepärast, et mingisugune mees temas bioloogilist reaktsiooni põhjustab. Iseäranis mitte praegu. Ta ei kavatsenud loobuda võimalusest olla Šokolaadidiiva esimene tegevdirektor Austraalias.

Macy vaatas ülemusele otsa. “Kas teie ekraaniga on midagi lahti, härra Bramson?”

Kõnetatu kergitas paremat kulmu – see oli esimene reaktsioon kolmekümne viie minuti jooksul pärast majja

sisenemist. “Ma ei lennanud üle Vaikse ookeani selleks, et vahtida graafikuid ja aruandeid, mis oleksin võinud oma mugavas kontoris läbi vaadata, preili Ashley.”

Macy noogutas ega teinud ärevast kõhutundest välja. Ryderil oli muidugi õigus. Macy vajutas nupule ja ekraanid tumenesid. Aeg oli taktikat muuta – ta oli paindlikkuse elav kehastus. Kohanev. Edumeelne. Macyt eelmisest töökohast – ärihai Damon Blakely juurest väikefirmade ülevõtmise ametist – üle lüües oli Ryder andnud lubaduse. Ta oli telefonivestluse käigus öelnud, et kui kahekuine projekt osutub edukaks, siis on Macyl lootust napsata endale kõrgeim ametikoht Šokolaadidiivas – šokolaadi ja kommide tipptootja juures, kes peatselt Austraalias ukсед avab. Macy ihaldas seda ametikohta väga. Seda sorti töö nimel oli ta pingutanud juba sestpeale, kui oma kursuse parimana majanduseriala lõpetas. See oli tohutu samm karjääriredelil, mille lõppeedmärk oli juhtida vähemalt sama suurt firmat, kui isa juhtis.

Niisiis, kui ülemus ei vaevunud aruandeid lugema, ei olnud Macyl sellest sooja ega külma. “Valmistasime teie meeskonnale degusteerimiseks mõned võimalikud tootenäidised.”

Ryder, kes oli vahepeal laua ääres istuvaid meeskonnaliikmeid silmitsenud, pöördus uuesti aeglaselt Macy poole. Tema jõuline olemus tundus justkui üle laua küünitavat ja naist puudutavat.

Macy ei pööranud pilku mujale ja keeldus silmi pilgutamast või hirmu välja näitamast. “Võib-olla soovite koos meeskonnaliikmetega pärastlõuna vabaks võtta ja reisiväsimusest puhata. Degustatsiooni korraldame homme hommikul.”

Ryder Bramsoni parem kulm kerkis vinklisse, otsekui ei oleks ta soovinud eales millestki puhata. Arvatavasti ei tundnudki ta selleks vajadust.

Macy ootas. Pall oli ülemuse väljakupoolel.

Viimaks Ryder noogutas aeglaselt ja kaalutletult. “Kui tootenäidised on valmis, siis proovin neid kohe. Ühendriikide meeskond võib hotelli minna ja hommikul täpselt kella üheksaks naasta.”

Ülikondades mehed ja kostüümides naised hakkasid pabereid kokku korjama ning portfelle tõstma, kuid Ryderi selge ja sügav bassihäääl rääkis neist üle. “Preili Ashley, ma pean ühe telefonikõne tegema. Kohtume kümne minuti pärast siinsamas.”

Macy noogutas, jätkas laualt aruannete ja kaustade kokkukorjamist ning tõusis.

Teel uksest välja sosistas sale hallipäine Missouriist pärit ameeriklane Shaun: “Ära lase end heidutada. Ta on hea ülemus, aga meil Ühendriikides kutsutakse teda Masinaks.”

Macy noogutas vargsi ning Shaun liikus teises suunas. Macy ei olnudki heitunud. Talle meeldis tööle keskenduda ja endast parim anda. Töökohal tekkiv libasõprus oli tema silmis segav faktor, sest ta ei olnud

seda tüüpi naine, kes armastaks veejahuti juures klatšida.

Tõtt-öelda oli talle jäänud mulje, et Ryder Bramson võib olla ideaalne ülemus... kui ta ainult suudaks mehe pilkude ees rahulikuks jääda. Ta tundis veel praegugi kaelal pulsilööke ning seljal õrnu sooje värinaid.

See oli kahtlemata halb.

Ta oli üürikesse tutvuse jooksul oma ülemuse kohta piisavalt kujutluspilte loonud. Oli viimane aeg lõpetada.

Kümme minutit hiljem vahtis Macy koosolekuruumis ringi, veendumaks, et kõik asjad on omal kohal. Ta oli koos oma abilise Tinaga eelmisel päeval koostisaineid kokku korjanud, et anda Ryderi meeskonnale aimu, kuidas tooteid võiks kohandada.

Tina sisenes kausitäie puuviljatükikestega ja asetas need lauale. “Mis sul täpsemalt plaanis on?”

Macy oli kavandanud degustatsiooni suuremale inimrühmale, kuid selle kohandamine ühele inimesele ei saanud kuigi raske olla. Ta nihutas kuivatatud litšide kaussi paari sentimeetri võrra vasakule, et vaade oleks ühtlasem. “Kuni sa näidiseid valid ja härra Bramsonile ulatad, selgitan mina talle erinevaid võimalusi.”

“Kõlab hästi,” kostis Tina ja lülitas šokolaadipurskkaevu tööle. Selles voolas nende firma rikkalik tume šokolaad.

Macy märkas silmanurgast liikumist ja pöördus sinna poole. Lävel laius Ryder Bramson, kes oli süsihalli pint-saku seljast ja lipsu kaelast võtnud ning sinakasroheline

trüiksärgi käised üles käärinud. Tema jõulistel päevitunud käsivartel kasvasid tumedad karvad ning suurtel kandilistel kämmaldel olid pikad sõrmed. Macy kujutles tahtmatult, kuidas need käed tema kehal rändavad, temast kinni hoiavad ja teda enda vastu suruvad. Tema pilk rändas mehe näkku, täidlasele alahuulele ning silmadele, mis tedagi laisa pilguga vaatlesid.

Macy neelatas. Taganes veidi. Astus tooli taha.

Tina tõstis pea ja naeratas nagu tõeline professionaal. "Ahaa, härra Bramson. Oleme teie jaoks valmis."

Ryderi pilk jäi veel üheks pikaks viivuks Macyle pidama, enne kui mees assistendi poole pöördus. "Tina, eks? Olete siin tublit tööd teinud, aga ma ei hoi teid kauem põhikohustustest eemal. Olen kindel, et preili Ashley saab minuga üksi hakkama."

Macy süda jättis löögi vahele. Ta heitis pilgu Tinale, kes paistis tema korraldust ootavat. Ta teadis, et Tina kiirustab võimalike jaemüüjate nimekirja koostama, ja et Ryder oli ainuke degusteerija, siis tundus loogiline, et Macy tegeleb temaga üksi. Aga et ruum särises seksuaalsest pingest ja Macy sisemus sulas iga kord, kui ülemus tema poole kiikas, siis kulunuks üks seltsiline hädasti ära...

Macy katkestas oma mõttelõnga. Mis tal ometi arus oli? Ta ei olnud eales lasknud end eesmärkidest kõrvale kallutada ega kavatsenud seda nüüdki teha. Ta sulges silmad, hingas sisse, tegi silmad uuesti lahti ja naeratas Tinale. "Mine pealegi, saan üksi hakkama."